

Мажътъ ви взема заплатата, да кажемъ, 50 лева, които едва стигата да изкаратъ мѣсеца: „Ама идва, казвате, Великденъ; нѣма за козунаци — захаръта и яйцата сж скъпи, нѣма за обуца, за шапка трѣбватъ 50—70 лева, защо да нѣмаме 150—200 лева? „За да има миръ, оставете козунацитѣ за догодина — не е само единъ Великденъ на тоя свѣтъ. „Не сега!“ Ама Господъ е отпусналъ само 50 лева, задоволете се само съ това, което има, не разваляйте Великдена. Жената въ това отношение трѣбва да даде свобода на мъжа, и мажътъ — на жената. Долу козунацитѣ! Ето това е свободата, а също и истината. И затуй Писанието казва: „Бъдете на всичко благодарни“. Да не мислите, че Богъ не ви е далъ богатство; далъ го е, всинца сте богати, но трѣбва да го издирите.

Въ схващането на Божественитѣ наредби трѣбва да имаме вътрѣшна свобода, да не бъдемъ прѣдвзети. Истината е независима отъ вашитѣ и моитѣ схващания; да-ли ще мислите по единъ и другъ начинъ, да-ли се приближавате или отдалечавате отъ нея, вие нѣма да измѣните нейнитѣ отношения, тя винаги съществува, каквато си е, въ този свѣтъ, който е много разумно създаденъ. Видѣлината, която имаме, произтича отъ свѣтлината на Истината. Любовта идва отгорѣ, отъ Истината, и когато тя завладѣе свѣта, ще ви направи свободни. Любовтъта има всѣкога стремежъ къмъ Истината. Красотата е също изразъ на Истината: каквото е красотата по отношение на човѣка, такава е Истината по отношение на Божествения свѣтъ, тя е едното лице на тоя свѣтъ, който и свѣтъ на хармония, на красота. И когато кажете: „Защо сме нещастни“, Истината